

Diari de la neu, 18/02/24

Esteu esperant que tot estigui perfecte per pujar a esquiar?

Esteu esperant a que tot estigui perfecte per pujar a esquiar? Imatge de La Molina d'aquest dissabte Autor/a: Diaridelaneu

Feia dies que, per motius de feina, no podia esquiar a La Molina, i això que durant l'hivern és una de les meves estacions de referència. Per entendre'ns, allà on vaig si no m'he de quedar a fer feina a l'"ordenata" o si no m'he de desplaçar a alguna altra estació, també per motius de feina.

Si us dic la veritat, després d'un divendres matí de "plouder" a Puigcerdà, no tenia moltes esperances de trobar les pistes en massa bon estat. Però mira, a vegades el Pirineu ja ho té això, te'n vas a dormir sense mirar webcams per no mirar com està el panorama i quan et lleves penses que, com que la temporada no està anant massa bé, no cal pujar a pistes. Et quedes a casa a avançar feina. El què fa la resignació.

Però m'arriba un missatge del grup de whatsapp "malalts de neu 2.0" que m'insinua que, quedar-se a casa és un error, que el dia no és per tirar coets com si fos l'endemà del Glòria o el Filomena, però que el tema neu tampoc està malament.

Així que, amb el matí ja avançat, m'hi vaig escapar. Ja de pujada a pistes, a la carretera entre Puigcerdà i Queixans, la Tosa es veia més blanca que dies enrere. I el dia no pintava malament: altre cop un dia anticiclònic, amb cel blau,

sol radiant i aire en calma. Un dia d'aquells que només hi faltaria afegir el cartell de "neu pols i tot obert" per a poder afirmar que ha estat fantàstic.

Arribo a **La Molina** a l'hora dels senyorets, passades molt de llarg les 10 del matí. I és clar, en un dissabte de febrer, potser sí que et penses que aparcarem a peu de remuntador. Au va, tira cap a Roc-Blanc.

Estic de sort. Pocs cotxes a l'aparcament i, a més, a peu del bar del Roc Blanc hi trobo un forat. Entre collar botes i cremes protectores, respondre missatges i correus, acabo pujant pel telecadira a les 11 del matí. Tard, molt tard, però m'alegra la vista veure lliscar uns quants esquiadors a Moixeres i Costa Rasa. I escoltar el derrapatge sobre dos-tres dits de neu fresca que fan sortir una capa de neu més dura.

I en arribar a Torrent Negre, m'alegra veure l'ambient a Solell de la cursa Pista! Pista!. Les cadires pugen plenes de tot tipus d'esquiadors, o de nens i nenes U10 i U12 que participen a la cursa. Això sí, un segon missatge de whatsapp em deixa clar que hauré de continuar l'esquiada jo sol, perquè qui comença d'hora, plega d'hora i ja estan fent una cervesa a no sé on.

Cap problema, em sento igualment un privilegiat d'estar esquiant en solitari per La Molina. Està sent un bon dia: hi ha clubs que fan classe d'esquí amb algun profe, esquiadors en grup que es paren a fer la xerrada o la parella que es fa una selfie. També hi ha uns quants esquiadors de muntanya que foquegen per Muntanya Sagrada i per Torrent Negre. Si els torno a escoltar criticant les estacions i la neu produïda... Així i tot, cal admetre que no hi ha l'ambient ni l'afluència del que correspondria a un dissabte de febrer d'una temporada "normal".

Quan ja queda poc per a les dues de la tarda m'adono que em toca recollir trastos i tirar cap a la plana de la Cerdanya. M'esperen per dinar a Bellver de Cerdanya. Mentre faig la darrera pujada amb el telecadira de Cap de Comella per anar a buscar Costa Rasa i tornar al cotxe, reflexiono sobre com ha estat el matí que he passat a La Molina.

Aprenent snowboard a la pista Trampolí de La Molina aquest dissabte (Foto: Diaridelaneu).

Malgrat que no tenim neu pols ni està tot obert, malgrat ser una temporada especialment difícil amb poques nevades, amb força dies amb temperatures altes, malgrat que l'ambient sembla més de finals de temporada que de ple hivern, estem esquiant. I que diguin el que vulguin: s'esquia bé.

El que no acabo d'entendre és perquè molts esquiadors habituals han deixat de pujar a pistes o perquè, els que són novells, no aprofiten aquesta temporada d'anticicló i bones temperatures per començar a esquiar. Ara podria dir, egoïstament, no pugeu, quedeu-vos a casa que així s'esquia molt bé, amb les pistes per a uns pocs. Però a la llarga això faria caure molts negocis del món de la neu. I no hi veig alternatives.

I ara, més que una reflexió, us convido a plantejar-vos **una comparativa entre el turisme d'hivern i el turisme de platja**. Us imagineu que a l'estiu, en un país com el nostre en el qual el turisme de platja deu ser la gran indústria i principal activitat econòmica, els turistes deixéssim de visitar els pobles de la costa perquè resulta que la sorra de la platja no és blanca ni fina com als catàlegs idíl·lics que vam veure a la fira de turisme, perquè no podem posar la tovallola a primera línia de mar doncs l'espai ja l'ha agafat un altre, per què l'aigua del mar no és prou transparent com ens l'havien venut, per què cada any hi ha més meduses, per què la temperatura al migdia és de massa calor, per què a la tarda la marinada molesta, per què un dia el cel estava mig encapotat, perquè els pins i les palmeres del passeig marítim s'estan morint per la sequera, o perquè la zona blava de primera línia de mar l'han pujat de preu i, a sobre, difícilment s'hi troben places. Deixareu d'anar a la platja?

Doncs això, que si us ho penseu tant, i espereu a que tot estigui perfecte, quan vulgueu pujar a esquiar ja no hi sereu a temps.

Què? Ens veiem a pistes el cap de setmana vinent?

Si us ha agradat llegir Esteu esperant que tot estigui perfecte per pujar a esquiar? també us podia interessar la lectura de Vallter en un hivern sense neu, sense aigua i sense fred. Un miracle?.

Us deixo amb imatges capturades aquest dissabte a La Molina, publicades a les xarxes socials del diari. A veure si us faig venir ganes de pujar a esquiar...